

[Justitsministeren.]

blive et Barn, som gaar rundt med hans — som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde — særbetonede eller særegne, maaske velkendte, maaske landskendte Navn, vil mange Gange kunne være en Advarsel, som vil afholde ham fra at gaa paa de vilde Veje. Det samme kan man sige om Arven efter Faderen; for der kan være mangan en Mand, der; som jeg før sagde, ikke vil genere sig over for sin Kone, men Tanken om, at Følgen kan blive, at han skaffer sine ægteskabelige Børn en Medarving, kan dog maaske mangan Gang være en Advarsel, som faar Manden til at afholde sig fra at svigte sine ægteskabelige Pligter. Arv efter Faderen faar Barnet for øvrigt kun, naar Faderskabet er bevist.

Der blev sagt her, at det kunde være lidt haardt over for en Skolelærer paa Landet, da han maaske vilde kunne miste sin Stilling, hvis der pludselig dukkede en lille Søn eller en lille yndig Datter op, som bar hans Navn. Men hvorfor gaa uden for Salen og tale om Skolelærere? Kan vi ikke ogsaa godt sige, at Politikere, Rigsdagsmænd vil kunne blive straffet paa samme Maade af deres Vælgere, hvis der dukkede saadanne Smaa børn op? Men Lovens Bestemmelser vil baade for Skolelærere, for Rigsdagsmænd og Præster og mange andre, man kan sige for Ægtemænd i al Almindelighed, tjene som en sund Advarsel, saaledes at denne Lov vil virke som en meget alvorlig Formaning til Ægtemændene om ikke at gaa udenom. Og ogsaa Ungkarlen faar en Formaning her igennem denne Lov til ikke at besvangre en Pige og saa forlade hende. Han er nemlig ikke sluppet ud af Klemmen, fordi han svigter Pigen, naar Barnet faar hans Navn, især hvis det er et kendt Navn og Barnet faar Arveret sammen med hans Børn, som fødes i et Ægteskab, som han senere indgaar med en anden Kvinde. Det er meget alvorlige Advarsler og Formaning, dette Lovforslag indeholder, til Ægtemænd og andre Mænd om at holde sig i Skindet. Det er ogsaa overordentlig rigtigt blevet forstaaet og fremhævet af det ærede Medlem Hr. Axel Dam.

En Beskyttelse for Ægteskabet er derfor en god Bivirkning af disse Lovforslag, hvis Hovedhensigt er at give Mandens Barn dets Ret ifølge Slægtskabet med Faderen; men ved Siden deraf er det ogsaa meget godt, at det tjener saa kraftigt til Beskyttelse for Ægteskabet.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at han haabede, man ikke mere

vilde anvende den Fremgangsmaade med Indkaldelse gennem Statstidende, som hidtil har været brugt. Det tror jeg ikke godt, vi kan undgaa. Men man maa huske paa, at der sker kun offentlig Indstævning af mulige Fædre, som ikke kan findes. Naar de ikke er smuttet væk, behøver man ikke den offentlige Indkaldelse. Denne er altsaa en Foranstaltning, som de nedkalder over sig ved deres egen Optræden.

I § 456 n. i Lovforslaget om Faderskabs-sager er der sat 1 Maanedes Frist som den Tid, inden for hvilken en Sag skal begæres optaget paa Grundlag af nye Oplysninger, som vedkommende er kommet i Besiddelse af. Det er en Skønssag, om man der siger, at det skal være 1 Maanedes Frist eller sætter en længere Frist; det kan vi forhandle om.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch mente, det var en meget vanskelig Sag, hvordan Forældrene skulde enes om, hvorvidt der skal svares Bidrag til Skoleundervisning eller til faglig Uddannelse, idet f. Eks. en Moder kan synes, at hendes rare Dreng er saa udmærket begavet og skal holdes i Skole, indtil han bliver Student, og derefter skal studere videre, medens Faderen maaske mener, at det er en dum Dreng, som han synes, der ikke er Grund til at betale yderligere Skoleundervisning for. Men det er noget, som Forældrene ikke behøver at skændes om; for det er Overøvrigheden, som i hvert enkelt Tilfælde skal afgøre, hvilken af Parterne der har Ret.

Der er saa spurgt om, hvorledes en Lov, som i det væsentlige har samme Indhold som denne, har virket i Norge. Dertil kan jeg svare, at der kun er Justitsministeriet godt bekendt om Virkningerne af denne Lov i Norge. Vi har ikke hørt andet, end at man er tilfreds med denne Lovs Virkninger.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit forekom mig nærmest at være af den Mening — maaske hun tvivlede —, at Navn og Arveret efter Faderen burde et saadant Barn uden for Ægteskabet ikke have. Det gør mig meget ondt at møde denne Modstand; for jo lettere at bære man gør Følgerne af Utroskab, desto hyppigere vil selvfølgelig Utroskab forekomme i ægteskabelige Forhold; og til Ægteskabets Beskyttelse er disse Regler, som jeg før sagde, af saa megen Vigtighed.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Vagn Bro for den Maade, hvorpaa han omtalte Lovforslaget om Inddrivelse af Underholdsbidrag. Det ærede Medlem var enig i Grundsynspunkterne, og de Enkelt-